

La Gresca, Jota de Falset

Exposició itinerant. Memòria tècnica

CASA
DE LA
FESTA
FALSET

Ajuntament de Falset

Exposició itinerant «La Gresca, Jota de Falset»

Any de producció

2025

Descripció

Des que la jota es va convertir en ball de moda (segles XVIII-XIX) i va inscriure's en el context popular, la festa de qualsevol mena ha estat el seu hàbitat i zona de confort. És d'aquesta forma que arribarà a capitalitzar a favor seu costums anteriors a la seva aparició amb un èxit notori; tant és així que en moltes poblacions de l'actual geografia de la jota a Catalunya les denominacions cap de dansa, dansada, ball de mantons, ball de plaça o ball de coques són sinònims de ballar jotes.

La festa és la celebració del diàleg entre la terra i el cel, l'humà i el diví; a totes les cultures trobem aquest diàleg, que, en primer terme, busca justificar la creació del món i donar sentit a l'existència humana. La festa és, doncs, una eina per a la construcció de la identitat personal i col·lectiva, una eina de la qual cal tenir bona cura i que, per això, comporta rituals que serveixin de reforç de la comunitat i de definició de la individualitat. Rituals del cos i de l'ànima (l'humà i el diví) que es fonen i es confonen en un col·loqui de símbols i ecos al llarg del temps de manera cíclica. Rituals de l'esperit (cerimònies, culte), del folgar (música, dansa), del vestir (mudar-se, disfressar-se), del menjar (àpats singulars, llepolies).

Protocols i rituals per al control i l'ordre social i també com a incentiu per a la celebració i la participació en la festa, que perduren en l'actualitat, profundament lligats i moltes vegades fusionats a la pràctica de la jota, de tal manera que s'han convertit en veritables motors per a la continuïtat i la salvaguarda de la seva litúrgia en l'àmbit tradicional fora dels circuits folkloritzats o escolàstics.

Rituals i protocols dels quals ja tenim referències documentades des del segle XV al Priorat en ordinacions municipals i llibres de les moltes confraries que hi van existir fins pràcticament al segle XX.

Falset, capital de l'antic i influent comtat de les Muntanyes de Prades, ha sabut mantenir i fer créixer un gran arbre des de les arrels de la seva identitat cultural al llarg dels segles, malgrat els embats polítics i les modes, conservant, adaptant, transformant usos i costums de la comunitat. La gresca, jota de Falset, n'és un bon exemple, i aquesta exposició fa la crònica de la seva evolució des de les primeres notícies documentades i en els darrers quaranta anys; evolució en consonància amb el pensament del reconegut compositor català del segle XX Robert Gerhard i Ottenwaelder (Valls, 1896 - Cambridge, 1970), qui va expressar que «els qui mantenen viva una tradició no són els qui s'hi conformen, sinó els qui la transformen».

Ajuntament de Falset

Exposició itinerant «La Gresca, Jota de Falet»

Continguts exposició

L'exposició s'estructura en quinze mòduls que contenen imatges i textos. El primer plafó és la presentació i els eixos temàtics que articulen la resta de plafons són els següents:

LA GRESCA, jota de Falset

Falset, capital de l'antic i influent comtat de les Muntanyes de Prades, ha sabut mantenir i fer créixer un gran arbre des de les arrels de la seva identitat cultural al llarg dels segles, malgrat els embats polítics i les modes, conservant, adaptant, transformant els seus usos i costums.

La gresca, jota de Falset, n'és un bon exemple.

«Trimí trimí trim, trimí trim,
trimí trimí trim, trimí trim;
Som els de la broma ;olè!
broma falsetana ;olè!
Ballarem la jota ;olè!
tocant la gutarra ;olè!»

«El Jota de Falset és un dels últims vestigis de la cultura popular catalana que ha quedat viva i que s'ha mantingut amb força i amb vida.»

Plafó 1. Presentació

LA JOTA, ball de la revolta

La jota apareix i es popularitza en el nou marc polític i social del segle XIX, després de la Guerra de Successió, enfront de la inèrvia i progressiva penetració del «ball a la francesa» i del «ball de l'òpera italiana», com a element cultural propi, és integrada tant en espais teatrals com populars, i es fa funcional amb un marcat simbolisme ideològic en clara oposició a les modes foranes. Aquest fet va contribuir de forma important a la seva expansió arreu de l'àmbit hispà.

«El Jota de Falset és un dels últims vestigis de la cultura popular catalana que ha quedat viva i que s'ha mantingut amb força i amb vida.»

«El Jota de Falset és un dels últims vestigis de la cultura popular catalana que ha quedat viva i que s'ha mantingut amb força i amb vida.»

LA GRESCA, jota de Falset

Plafó 2. La jota, ball de la revolta

A LA PLAÇA ballen coques I

Des que la jota es va convertir en ball de moda (segles XVIII-XIX) i va inscriure's en el context popular, la festa de qualsevol mena ha estat el seu hàbitat i zona de confort.

És d'aquesta forma que arribarà a capitalitzar al seu favor costums anteriors a la seva aparició amb èxit notori; tant és així que en moltes poblacions de l'actual geografia de la Jota a Catalunya són sinònims de ballar jotes les denominacions cap de dansa, dansada, ball de mantons, ball de plaça o ball de coques.

Ballar una coca vol dir que el ballador o balladora, la subjecti amb la mà durant l'execució de la dansa. L'adquisició de la coca pot ser per compra directa a un preu establert o mitjançant una subhasta que es desenvolupa in situ durant el ball entre peça i peça musical; la compra inclou, a més del preut dolç, el dret a decidir qui pot o no pot ballar la següent jota.

A Falset actualment es fa el ball de Coques a la plaça per la festa major d'agost on s'obsequia la parella amb una coca després de cada ball i encara es veu amb admiració aquella balladora o ballador també ballador que aconsegueix reunir-ne més o aquell ballador o balladora que n'ha pagat més. Per finalitzar el ball es duu a terme la rifa de la Toia; aquesta rifa ha substituït l'anterior subhasta o encant de l'última dansa que es feia fins a l'any 2002.

En aquest costum de la subhasta de balls o d'ofrir obsequis a la parella després del ball, hi seguim trobant l'antiga funció d'evidenciar públicament les aliances, jerarquies i estatus econòmics.

LA GRESCA, jota de Falset

Plafó 3. A la plaça ballen coques I

A LA PLAÇA ballen coques II

Fins pràcticament al segle XX, la responsabilitat d'organitzar i sufragar bona part de les festes era de les confraries de la vila, i els seus majors eren els encarregats de vetllar pel bon funcionament no només de la seva organització interna, sinó també pel correcte desenvolupament de les festivitats, altres celebracions i solemnitats.

«[...] per aver entals dies rimes y inquietus ordenam que entals dies ballarisse sent lo modo en anar a ballar que en estar al banc ço es que un dels majors que vui son y per temps serán porti lo cab de dansa [...]»

«22. Ordinació de anar a cab de dansa» Any 1678. Foli 10

LA GRESCA, jota de Falset

Plafó 4. A la plaça ballen coques II

DANCES GALES, Gales, Danses

L'acte festiu conegut fins a l'últim terç del segle XIX com a Dances Gales o Gales consistia, tal com explica l'arquebisbe Echanove després de la seva visita pastoral a Falset l'any 1828, en el fet que en totes les principals festivitats, a l'hora del dinar:

«Van dos mozos a dar las buenas fiestas por las casas, máxime a las de alguna representación, i recogen las limosnas que les dan.»

Aquest costum ja era considerat una tradició antiga a Falset l'any 1736, tal com es troba escrit en el Llibre de la Confraria dels Fadrins. Amb el pas del temps ha anat evolucionant fins a l'actualitat amb els canvis necessaris per adaptar-lo a cada època i que des del 1876 rep la denominació de les Danses, quan desapareix per complet el terme gala.

LA GRESCA, jota de Falset

Plafó 5. Dances gales, Gales, Danses

CASA
DE LA FESTA
FALSET

Ajuntament de Falset

Exposició itinerant «La Gresca, Jota de Falset»

Continguts exposició

1902. LA JOTA, ball reglamentari

«Com a costums que encara se conserven podem senyalar les danses i el ball de coques que cal tot els anys se celebren per les festes d'agost i, fins, 17 de setembre i 18, en aquesta població no se en diu festa major sino festes d'agost i setembre. Constituïen les danses en repartir a comitells coques (cocs llargs) al mitjà de la festa del següent modo, va la música tocant, seguïen una tartana a horit se hi porten els coques anant hi el ministrador de la festa que porta'l compte dels coques que reparteixen i de les almoines que se entregant i detras de la tartana hi van set o vuit joves junt ab la concella luxosament vestida de braset i los dos juns pujan a las casas a repartir los coques i rebre l'almoina que entregant al administrador per a contribuir als gastos de la festa. Lo ball de coques que's fa per la tardor i mitj de la Casa de la vila te de parti cular que lo ball reglamentari es la jota y lo instrument obligat que ha de portar la musica es el bombo. Se folla lo preu del panell de coques i tot aquell que en compra un panell té dret a que es toqui una jota que ballar ab la noia que ell vulga, que estan per aixó las balladores asentadas en bal(n)ja a disposició d'aquell que las vulga per ballar (son los mateixos que al mitja han anat a las dansas). A la mitat del ball se paguen las coques i després continuará l'altra part. Lo que s'en diu ultima dansa es un objecte artístich i se adjudica al que ne ofereix mes diners, el cual ne fa ofrena a la noia que vulga ab la que balla juntament ab las balladores la primera part i després ab la musica majoral i balladores s'acompanya a casa seva de la noia a qui se ha ofert l'ultima dansa i al, ella sola ab la persona que ha comprat l'objecte artístich, balla la segona part i així s'acaba el ball de coques.»

LA GRESCA, jota de Falset

Plafó 6. 1902. La jota ball reglamentari

EL NOUCENTISME. Sardana i Jota

A recer de la Mancomunitat de Catalunya, presidida per Enric Prat de la Ribà, el noucentisme català va iniciar el seu programa de modernització cultural amb la decidida voluntat de construir una nova Catalunya. El cant coral i la sardana foren les manifestacions populars més rellevants del programa de modernització cultural catalanista, a través dels quals es volia superar el caràcter marcadament conservador del moviment noucentista per arribar així a les classes més populars, i es van establir com a símbols referencials d'autèntica catalanitat.

El voltant de l'any 1906, Vicenç Estrem i Domènech fou l'impulsor de la fundació a Falset d'una colla sardanista que dugué el nom **Aplec de Falset** i el 1907 és anunciada a la festa major del setembre entremig d'altres actes:

«En el detall de festejos figuren danses del país, pascals, divinos oficios, procesión sardanica, ball de coques, danzas, conciertos, serenatas, batalla de flores y otros espectáculos populares.»

El poeta Salvador Estrem i Fa, a la «Festa de la Dança Catalana» celebrada a Capcanes per la Pasqua del 1925, pronuncià el discurs que titula **La sardana**, en el qual, després de desfer-se en elogis cap a la sardana, afirmava:

«Caldria, doncs, que la sardana, fos la mestresa de les nostres festes majors, la que les presidís enlloc de la Jota, que encara les presidex en bona part de les nostres viles, i que els nostres germans, els aragonesos ens haurien de privar de ballar-la amb tot el seu dret que ben seu fora, per que pel fet de no ésser nostra, la estrefam, la parodiem, llevant li tota la bellesa que té, i que únicament poden donar-li ells que la senten quan la dansen.»

LA GRESCA, jota de Falset

Plafó 7. El noucentisme. Sardana i jota

1920 - 1930 Noves modes

A partir de la fi de la Primera Guerra Mundial els canvis socials i econòmics propiciaren l'èxit arreu del país dels balls «moderns» que no estaven subjectes a la celebració de festes anuals, rituals formals o jeràrquies i que trencaven amb l'antic ordre possibilitant noves formes de relació entre sexes i classes.

Al ball s'hi aniran incorporant, amb la formació de les orquestres de jazz, melodies i formes de ball procedents del continent americà —com el bolero, el tango, el foxtro, el pericon, el vals bolero, el one-step, el xarleston, el shimmy, etc.— que desplacen la jota a un segon terme.

«En la nostra infantesa encara la bacin de la Mare de Déu presidia el Ball de Coques perquè sols es ballava la nostra dansa, ara... pobre ball de coques: La Mare de Déu hi sobra perquè han desfet el nostre ball amb un ball de jazz... sempre és una burla indigna exaltar un vell venerable amb un vent de jove exòtic i repulsiu.»

Davant d'aquesta «democratització» del ball els sectors més conservadors no veien amb bons ulls aquests nous gèneres de dansa que consideraven pecat mortal, i aquells que els consentien eren tractats d'irresponsables inòculs de botos pel perill que comportaven segons el seu parer per a la salut espiritual i física, sobretot de les dones.

«[...] son dignos de admiración los padres, maridos, hermanos, etc., que con tanta satisfacción contemplan a sus mujeres, a sus hermanas, a sus hijas, apretadas, estrujadas, abrazadas, en estos bailes verdaderamente escandalosos, [...] y más que dignos de admiración lo son de castigo... de un castigo ejemplar. [...] Lo mejor sería que se les metiese en un manicomio, porque [...] no es posible a menos de haver perdido completamente el juicio, consentir tales cosas.»

Ahora que per alguns sectors radicals de l'esquerra política era vist com una distracció inútil i un problema greu, perquè amansia la classe treballadora i desviava la seva atenció enfront dels greus problemes socials i econòmics que patia.

LA GRESCA, jota de Falset

Plafó 8. 1920-1930. Noves Modes

1950 - 1970 La davallada

Malgrat tot, el cert és que el Ball de Coques al so de la jota al costat d'altres gèneres musicals va continuar durant els anys trenta del segle XX i, passat el trasbals de la Guerra Civil de 1936-1939, se'n va reprendre el costum, que es va prolongar fins a mitjans dels anys seixanta, com ho testimonia el fragment següent del Diari Español del 1954:

«Y el tradicional "ball de coques" en Falset es otra tradición secular que ha llegado hasta nuestros días. Consiste en bailar unas jotas cuando el mozo de obsequio a su pareja con un par de coques cada baile, habiendo siempre el acicate de la "tota" la que es aducida por el mejor postor que la ofrece a su pareja con la circunstancia especial que viene ambos obligados a bailar "la última danza" (el último baile) enfrente de la casa de la obsequiada, trasladándose para ello los danzantes y numeroso público al son de la música al lugar designado.»

En aquest període, entre els anys 1953 i 1963, l'alcalde de la vila, Emili Llorenç Rull, conegut com a Maipo, acostumava a obrir el Ball de Coques ballant una jota amb la seva esposa, Josefina Rull Montolió. De manera habitual, també al llarg dels anys cinquanta i seixanta, Montserrat Margalef Domènech Serradell, col·laboradora de l'Esbart Sant Gregori, i el seu marit, Josep Maria Domènech Vall, eren una de les parelles que ballaven la jota a la plaça.

Com també ho eren el matrimoni format per Jordi Vilalta Domènech i Maria Faneça Pedrol, balladors de jota a Falset fins als anys setanta. Quan amb el canvi de paradigma social d'aquests anys la festa major es «modernitza», la jota acaba desapareixent del ball perquè els músics, que «venien de fora», no eren coneixedors ni del repertori ni de les dinàmiques del Ball de Coques.

D'aquesta manera es va anar perdent la tradició de la jota a Falset i, de la mateixa manera que ho feren moltes qüestions socials i culturals, arreu del país, va entrar en una fase de letargia esperant nous temps, esperant nous usos.

LA GRESCA, jota de Falset

Plafó 9. 1950-1970. La davallada

NOUS TEMPS, NOUS USOS Cronologia de la represa

- 1990** Primera proposta musical i coreogràfica de la Banda Vila de Falset i l'Esbart Sant Gregori
- 1992** Ofrena a sant Antoni Abat a petició de mossèn Antoni Roquer Hugué per l'Encamisada
- 1995** Revitalització de les Danses. Instauració de la gresca com a cap de dansa al Ball de Coques amb l'impuls de l'Ajuntament de Falset
- 2017** Primera ballada de La gresca pels gegants de la Vila
- 2019** Incorporació de l'hereu i els fadrins al cap de dansa per voluntat pròpia.
- 2025** 30 anys a plaça

LA GRESCA, jota de Falset

Plafó 10. Nous temps, nous usos.

Ajuntament de Falset

Exposició itinerant «La Gresca, Jota de Falset»

Continguts exposició

LA MÚSICA de La gresca

NO és una música ben bé tradicional, és ben bé una jota, és més com un vals, està en compàs de tres temps, és la música de Falset de tota la vida.

La gresca és una composició d'autor desconegut que ha estat àmpliament versionada en les darreres dècades per diferents formacions musicals de la comarca. Darrerament, l'encarregada de tocar-la en els actes més significatius a Falset és la Banda Vila de Falset.

La gresca es materialitza en banda sonora de diferents moments festius del calendari d'una vila. Que si que és una tradició perquè els vilatans i els visitants així la considerem. Que, si pels aspectes formals podríem dir que, més que jota, s'acosta al gènere que anomenem vals-jota, pel fet que és el que utilitzem la identifiquem com a jota, aquest nom li escua i el camp semàntic s'ajusta a aquesta realitat. Que podem continuar escrivint i llegint aquesta partitura en compàs de 3/4, però que és més raonable i recomanable optar per l'ús del compàs de 6/4, i que, encara que sabem que al Ball de Coques en altres temps haurien sonat músiques diferents, aquesta és la de «tota la vida», almenys per als que som vius avui en dia.

LA GRESCA, jota de Falset

EL BALL de La gresca

La pràctica popular de ballar la jota que hem pogut observar a la tradició de molts pobles del Priorat, està marcada per dues tendències contrastades: la de la jota improvisada i la de la jota organitzada.

A Falset ha estat sens dubte improvisada durant moltes generacions, perquè de jotes se'n tocaven i se'n ballaven moltes i diferents, segons els músics, les bandes o les orquestres que les tocaven aquell any i segons la cultura de ball que cada generació de falsetans tenia.

En el cas de la gresca, a l'hora de formular una proposta coherent, i tenir en compte la necessitat social del moment, es va optar per proposar la transmissió d'un model en què la composició musical i el moviment coreogràfic estan fixats, enfront d'altres jotes en què no hi ha normes determinades per a la interpretació i que encara es ballen a la comarca.

L'estructura musical de La gresca va servir per definir tres parts diferenciades, en què es van aplicar els diferents unitats de moviment («passos»), estils i desplaçaments a l'espai recollits a les entrevistes amb el Priorat i observats també de manera contextualitzada i participativa al ball de coques del Masroig.

La gresca és, doncs, una jota organitzada, que ha cristallitzat en una forma coreogràfica inèdita les funcions de passeig, les mudances amb figures o la virtuositat de les mudances més ràpides, i que facilita l'accés a molts elements de la tradició de la jota improvisada i de la seva funcionalitat d'artefacte d'identitat local.

LA GRESCA, jota de Falset

ELS BALLADORS de La gresca I

Dansaires a l'ofrena a sant Antoni Abat per la festa de l'Encarnada 1992 - 2025

Lidia de Mena Arch	Alba Roda Domènech
Josep M. Ahumada Vilalta	Mariona Vidal i Marqués
Natalia Rocamora Batllell	Pau Vernet Uzáso
Joan Manuel Munté Domènech	Laura Capdevila Masdeu
Maria Rosa Munté Domènech	Lluís Clua Anemella
Neus Ulebaria Domènech	Anna Bru Llop
Montserrat Pelletà Lluís	Joan Fuentes Giné
Maite Górriz Ferré	Eva Roda Domènech
Jordi Vaguet Marqués	Ivan Gironis Rofes
Jordi Muntané Ruiz	Arnau Fargas Navarro
Marta Pelletà Muntané	Gemma Aguiló Terzán
José Luis Figueroa Pérez	Tània Hernández Solé
Pili Pelletà Lluís	Josep Hernández Solé
Blanca Batllell Nobles	Alba Ferré Marco
Verónica Alcalá Sabaté	Riel Fargas Navarro
Ramon Sabaté Abelló	Marc Brull Castellnou
Josep Angel Mestre Besó	Aina Muntané Vallès
Montserrat Vaguet Marqués	Nàhuël Perí Pelletà
Jordi Rànquet Just	Júlia Fernández Pedret
Alvar Blanch Rull	
Marta Guinard Selles	
Maria Vaguet Marqués	
Jordi Puxeu Vaguet	
Raül Abella Batllell	
Guillem López Rué	
Nària Ginesta Marqués	
Miquel Puxeu Vaguet	
Elisa Barceló Perpiñà	
Roger Calvo Abella	

LA GRESCA, jota de Falset

ELS BALLADORS de La gresca II

Capdassers al Ball de Coques, Festa Major, 1995-2014

1995: Publica la gresca a la comarca	Lidia de Mena Arch	Alba Roda Domènech
1996: Publica la gresca a la comarca	Josep M. Ahumada Vilalta	Mariona Vidal i Marqués
1997: Publica la gresca a la comarca	Natalia Rocamora Batllell	Pau Vernet Uzáso
1998: Publica la gresca a la comarca	Joan Manuel Munté Domènech	Laura Capdevila Masdeu
1999: Publica la gresca a la comarca	Maria Rosa Munté Domènech	Lluís Clua Anemella
2000: Publica la gresca a la comarca	Neus Ulebaria Domènech	Anna Bru Llop
2001: Publica la gresca a la comarca	Montserrat Pelletà Lluís	Joan Fuentes Giné
2002: Publica la gresca a la comarca	Maite Górriz Ferré	Eva Roda Domènech
2003: Publica la gresca a la comarca	Jordi Vaguet Marqués	Ivan Gironis Rofes
2004: Publica la gresca a la comarca	Jordi Muntané Ruiz	Arnau Fargas Navarro
2005: Publica la gresca a la comarca	Marta Pelletà Muntané	Gemma Aguiló Terzán
2006: Publica la gresca a la comarca	José Luis Figueroa Pérez	Tània Hernández Solé
2007: Publica la gresca a la comarca	Pili Pelletà Lluís	Josep Hernández Solé
2008: Publica la gresca a la comarca	Blanca Batllell Nobles	Alba Ferré Marco
2009: Publica la gresca a la comarca	Verónica Alcalá Sabaté	Riel Fargas Navarro
2010: Publica la gresca a la comarca	Ramon Sabaté Abelló	Marc Brull Castellnou
2011: Publica la gresca a la comarca	Josep Angel Mestre Besó	Aina Muntané Vallès
2012: Publica la gresca a la comarca	Montserrat Vaguet Marqués	Nàhuël Perí Pelletà
2013: Publica la gresca a la comarca	Jordi Rànquet Just	Júlia Fernández Pedret
2014: Publica la gresca a la comarca	Alvar Blanch Rull	

LA GRESCA, jota de Falset

ELS BALLADORS de La gresca III

Capdassers al Ball de Coques, Festa Major, 2015-2025

2015: Publica la gresca a la comarca	Lidia de Mena Arch	Alba Roda Domènech
2016: Publica la gresca a la comarca	Josep M. Ahumada Vilalta	Mariona Vidal i Marqués
2017: Publica la gresca a la comarca	Natalia Rocamora Batllell	Pau Vernet Uzáso
2018: Publica la gresca a la comarca	Joan Manuel Munté Domènech	Laura Capdevila Masdeu
2019: Publica la gresca a la comarca	Maria Rosa Munté Domènech	Lluís Clua Anemella
2020: Publica la gresca a la comarca	Neus Ulebaria Domènech	Anna Bru Llop
2021: Publica la gresca a la comarca	Montserrat Pelletà Lluís	Joan Fuentes Giné
2022: Publica la gresca a la comarca	Maite Górriz Ferré	Eva Roda Domènech
2023: Publica la gresca a la comarca	Jordi Vaguet Marqués	Ivan Gironis Rofes
2024: Publica la gresca a la comarca	Jordi Muntané Ruiz	Arnau Fargas Navarro
2025: Publica la gresca a la comarca	Marta Pelletà Muntané	Gemma Aguiló Terzán

2020 - 2021 NO ES VA BALLAR PER LA PANDEMIA CAUSADA PER LA COVID

LA GRESCA, jota de Falset

VISCA LA GRESCA!

Aquesta exposició forma part del projecte LA GRESCA de l'Associació Cultural La Comarca amb motiu del 50è aniversari de la institució de la gresca a Falset, com a cap de cor de la Festa de Coques i la revalorització dels seus valors.

Coordinada per: **LA GRESCA**

Col·laboradors: **LA GRESCA**

Patrocini: **LA GRESCA**

Plafó 11. La música de la gresca,

Plafó 12. El ball de la gresca. (plafó 12)

Plafó 13. Els balladors de la gresca

Plafó 14. Els balladors de la gresca

Plafó 15. Els balladors de la gresca. Crèdits

CASA
DE LA FESTA
FALSET

Ajuntament de Falset

Exposició itinerant «La Gresca, Jota de Falset»

Crèdits

Producció: Associació cultural La Clavellinera

Coordinació: Lúdia de Mena Arch i Mariona Vidal i Marquès

Textos extrets del llibre La Gresca, jota de Falset. 30 anys a plaça. Falset, 2025. Edició AC La Clavellinera

Autors: Albert Margalef Amorós, Carles Mas Garcia, Lúdia de Mena Arch i Francesc Tomàs Aymerich

Correcció: Marc Vinyes Verge

Disseny i maquetació: Marta Mas Mestre

Impressió: Gràfiques Falset

Col·laboracions: Arxiu Històric Arquebisbat de Tarragona, Companyia Xuriach, Associació musical Banda Vila de Falset, Colla gegantera i grallers de Falset,

Suport de: Ajuntament de Falset i Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Característiques tècniques

L'exposició consta de 15 plafons enrotllables de 85 cm x 20.

Cada plafó està embalat en una bossa autoportant.

L'exposició no té il·luminació pròpia.

L'espai mínim recomanat per l'exhibició és de 20 metres lineals.

L'exposició va acompanyada de tres vídeos:

- La Gresca, la jota de Falset. Ajuntament de Falset. Enregistrat a Falset, Església parroquial de Santa Maria. Missa major de Sant Antoni Abat, 15 de gener de 2017. Durada 3:26
- Gegants de Falset ballant la Jota dins l'església. Colla gegantera i grallers de Falset. Enregistrat a Falset, Església parroquial de Santa Maria. Missa major de Santa Càndia 8 de setembre de 2019. Durada 3:12
- Ball de Coques de Falset. Ajuntament de Falset. Enregistrat a Falset, Plaça de la Quartera, 15 d'agost de 2025. Durada: 1:15:36

Els vídeos seran lliurats a l'entitat, en un llapis de memòria. El reproductor per a projectar-los va a càrrec del sol·licitant.

Embalatge

L'exposició consisteix en 15 plafons enrotllables, cadascun d'ells està embalat dins una bossa autoportant i una embalatge de cartró. Per facilitar el transport els plafons estan agrupats en cinc grups de tres en 5 embalatges de cartró. El pes total de l'exposició és de 45 Kg.

Ajuntament de Falset

Exposició itinerant «La Gresca, Jota de Falet»

Condicions pel préstec

La petició s'haurà de fer directament i per escrit a l'Associació cultural La Clavellinera, amb un mínim de 30 dies d'antelació de la data en la que es vulgui iniciar l'activitat, mitjançant correu electrònic a **clavellinera@gmail.com**, i /o complimentar el següent formulari **Sol·licitud Exposició La Gresca, jota de Falset** i a continuació signar l'acord cessió que serà tramès per part de l'Associació cultural La Clavellinera.

La persona que representa l'entitat peticionària o el personal tècnic en qui delegui l'entitat és la responsable de realitzar qualsevol gestió i actuació relativa a la petició, al préstec o a la seva devolució davant de AC La Clavellinera; en cap cas ho poden fer altres persones a títol individual. El préstec de les exposició haurà de ser autoritzat per escrit i, ho serà d'acord amb les condicions següents:

- 1.- La cessió, per part de l'AC La Clavellinera, es realitzarà sempre que l'exposició estigui disponible (lliure de transport, exhibició i muntatge o desmuntatge en un altre lloc).
- 2- Un cop signat l'acord de cessió, no es poden fer canvis en les dates, els terminis, i altres condicions del préstec.
- 3- La realització de l'activitat serà a criteri de l'entitat peticionària, la qual serà responsable de la seva organització, sempre respectant les condicions del punt anterior.
- 4- El transport de l'exposició anirà a càrrec de l'entitat sol·licitant. L'exposició s'haurà de recollir i retornar a la Casa de la Festa de Falset (Plaça Neus Català. 43730 Falset), el retorn no podrà excedir els cinc dies hàbils des de la data de finalització de l'activitat. Ateses les mesures del material i el seu pes l'exposició es pot transportar en un cotxe amb un maleter gran o bé abatent els seients. Serà per compte i responsabilitat de l'entitat peticionària qualsevol opció pel trasllat dels materials cedits.
- 5- El muntatge i desmuntatge de l'exposició i el projector per la exhibició dels vídeos seran a càrrec de l'entitat sol·licitant
- 6- La difusió i publicitat de l'exposició serà a càrrec de l'entitat peticionària, i en ella es farà constar sempre a l'Associació Cultural La Clavellinera i l'Ajuntament de Falset en l'organització conjunta de l'activitat, qualsevol que sigui el suport o mitjà en el que es realitzi la difusió i publicitat.
- 7- Durant l'horari públic d'obertura de l'exposició, l'entitat organitzadora haurà de disposar d'una persona que s'encarregui de la vigilància de la mateixa. Aquesta persona s'ocuparà de la seguretat de l'exposició i del control dels visitants, i haurà d'omplir un full amb l'estadística dels visitants que l'AC La Clavellinera facilitarà a l'entitat.
- 8- El peticionari es farà responsable de la seguretat i bona conservació dels elements cedits fins a tornar-los a la Casa de la Festa de Falset. Es farà tant a l'anada com a la tornada una acta de comprovació, i en cas de pèrdua o desperfecte dels béns o materials cedits, el peticionari assumirà el cost de la seva reposició o arranjamant. No es podrà realitzar cap tipus de manipulació que alteri les característiques originals de l'exposició
- 9- L'Associació cultural La Clavellinera podrà difondre informació i imatges de la col·laboració prestada en qualsevol dels seus mitjans de difusió.

Ajuntament de Falset

Exposició itinerant «La Gresca, Jota de Falset»